

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje«, Krško.

Čekovni račun št. 207.

26. Vredstvo Dr.
Ljubljana

NAPREJ

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Stane mesečno 25 Dln,
za inozemstvo 35 Dln.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Dln
Maloglas: beseda 50 p, najmanj 5 Dln
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Brezploden korunovski manever.

Sodrug iz Meziške doline so prvi spoznali s. Krušiča za diplomata. Ta dolina ima največ članov Unije slov. rudarjev, zato je na kongresu Unije njena beseda najodločilnejša. Mezičani so odkritosrčni in odločni socialisti, saj niso postali socialisti šele včeraj, kakor razni Koruni, Uratniki in Svetki, ampak imajo staro socialistično tradicijo. Diplomacija sovražijo, zlasti pa še pri takih ljudeh, ki govorijo proti diplomaciji, sami jo pa vendar uganjajo. Na zadnjem kongresu Unije (nekako pred poldrugim letom) je zmagala sicer socialistična misel proti Čobalovemu socialističnemu sorodstvu in za predsednika je bil izvoljen Krušič, ki je bil takrat najbolj vnet »Naprejevec«. Toda popolne zmage Krušiču niso dali, centrala mu niso zaupali. To pa zato, ker jih je skušal z diplomacijo pridobiti na svojo stran in jih pred kongresom pripraviti z drugimi sredstvi, nego druge delegate. Zato je ostala centrala v Zagorju, Ule blagajnik, Arh tajnik, Čobal pa tajni vodja. Krušič je bilo zelo proti volji in večkrat se je jezil na »nezavedne Korušce« — zdaj vidimo, da je bil dotični ukrep zelo pameten. Če bi bila unijska centrala v Trbovljah, in če bi ji bili tako zaupali, kakor je naša stranka zaupala trboveljski SSJ, da bo pripravila vse, kar je za kongres potrebno, bi unijske člane danes zeblo še bolj nego je delegate na kongresu. Proti Zagorju so imeli rudarji nezaupanje, paziti so hoteli na Čobalove mahinacije — pa jih je Krušič vendarle speljal v Čobalove vode. Kaj bi šele bilo, če bi bila centrala v Trbovljah, kjer bi se Čobala ne bilo treba nič bati! Potem bi Krušiču ne bilo treba vreči pravilnik pod mizo in delati enotno fronto s Čobalom, ampak bi Čobal tam vladal tako, kakor vlada Kristan v Kons. društvu za Slov.: ni v načelstvu pa načeluje, ni v nazorstvu, pa nadzira, sploh lahko reče, da nima nobene funkcije, pa vendar se tam ne zgodi nič brez njegove volje. Tako bi vladal Čobal v Uniji, če bi bila centrala v Trbovljah in če bi se člani v vsem zanašali na predsednika Krušiča, ki je »naše gore list«.

Potem smo se čudili, kako to in ono. Pa smo rekli »zmota«. Kar stresli smo se, ko je trboveljski delavec napisal znan članek proti zmotam. Če je zmota res hiena proletariata, potem bo joj, ker tam je zmota mnogo.

Potem je zmagala Krušičeva diplomacija na kongresu. V listu ni niti z besedico polemiziral, na kongresu je pa govoril strasne govore proti temu, da bi postala stranka zadruga.

Vendar se je skrival pri tem svojem zadržanju poštenega napredka za voljo članstva. Češ, krajevna organizacija v Trbovljah mi je dala take direktive, odločno se je pa uprl očitku, da podlega Uratnikovemu vplivu in je zagotavljal, da se tega nikakor ni bati! Zaradi zgube pri »Vorwärtsu« je bilo treba povedati, da se v Trbovljah samih v enem dnevu več zapije, nego znaša ta zguba. Pri tem skrbi Delavski dom sam najbolje za to, da delavci ne pozabijo na pijačo in Krušiča ni sram razlagati (v ožjem krogu), da to ne more biti drugače, ker je pri pijači največ dobička. Ali so naše zadruge res zato poklicane, da delajo nemoralne dobičke, kakor pravcati kapitalisti, ki se tudi izgovarjajo, da bi pač drugi gostilničarji delavce goljufali, če jih ne bi mi? Ali je res tako skrivanje za ljudsko bedo in nezavednost vredno socialističnega voditelja? Čitajte sodrugi včerajšnji uvodnik (»Voditelj in masa«), čitajte ga dvakrat, petkrat, desetkrat, da boste razumeli, kaj pomeni voditeljsko skrivanje za nevedno maso! [Sicer smo pa pozneje zvedeli tudi, kdo sodeluje pri nakupih vina in kje se to vrši.] Verujemo, da bi Krušič rad, naj ostane vse pri starem, naj pade načelo javnosti in še »Napreje« z njim, ki je zdaj brez Krušičeve pomoči (v Trbovljah je število naročnikov padlo namesto da bi zraslo) s poživovalnostjo drugih proletarcev zopet dnevnik. In kakor »Napreje« tako hoče uničiti tudi naše organizacije, ki rastejo brez Krušičeve pomoči in proti njegovi volji; po njegovem naj se pomešajo s kristanovskimi »organizacijami«, ki jih ni, ki so samo v prodanih markicah posameznih »voditeljev«. In ko bo vse to pomešano, ko bo stranka »velika«, ker bo proletariet »zedinjen«, takrat bomo poskusili imeti proletarski časopis po

3krat na teden in po možnosti naj se imenuje — »Nazaj«. To bi dišalo vsem korupcionistom, kajti v tem slučaju bi res ostalo vse pri starem in če bi res ostalo vse pri starem in če bi proletariet spoznal, kako mu kak voditelj krade, bi ne smel tega napisati v časopisu, ampak bi moral najprejšklicati razsodišče, in če bi to razsodilo, bi moralo načelstvo tatu najprej izključiti, potem pa šele bi se smelo o njem pisati, [seveda — če se ne pritoži na kongres!] To bi dišalo vsem tistim, ki se boje sodbe delavcev!

Ko je lani Koren delal takole revolucijo, je delal bolj pametno. Najprej je hotel odpraviti tajnika, ki je postavljen za to da čuva pravilnik.

Tajnik pa, čeprav je bil potreben dopusta, je vprašal, kdo pride na njegovo mesto. In ko je Koren rekel, da Svetek, je tajnik odgovoril, da dopusta ne potrebuje. In Koren se je še enkrat spame-toval in bil še celo nosilec naše liste, ker smo ga branili, češ da je le po zmoti sodeloval pri Korunovem puču. Drugič je bil Koren še bolj pameten! Uničil je strankino pogodbo s tiskarno [s tem, da je sklenil svojo] in ko je bil »Napreje« po njegovih mislih ubit, je začel delati take kompromise s Korunom, Uratnikom, Svetkom in drugimi (takrat še tajnimi) zavezniki Toneta Kristana, kakor jih dela zdaj Krušič. Res nam je Koren takrat napravil mnogo škode, kajti on ni bil samo dober govornik, ampak tudi bogat mož, in mnogo jih je bilo, ki so bili odvisni od njegove darežljivosti. Pa Krušič?

Od Krušiča ni odvisen nihče, najmanj pa strankin tisk. Govoril je sicer mnogo o tiskarni, govoril tako, kakor da bodo Trboveljčani sami poskrbeli zanjo, naredil pa ni nič, prav nič; Delavski dom je dal samo obligatni inserat, da bo izgledalo pred delavstvom, kakor da je res na strani »Napreje«, sicer pa ni niti član »Sloge«, pač pa zvest pristav Kristan — Čobalove gospodarske politike. Krušičovo delo je to, in sicer delo tistega Krušiča, ki je »nasprotnik« osamljenega Klenovška, predstavnika »organizacij«, zaradi katerih naj pohodimo pravilnik, edino, v kar delavstvo še zaupa.

Končati moramo z besedami Krušičeve resolucije [ki je bila že pred sestankom spisana]: »Proletariat je že premagal drugačne težave, pa bo premagal tudi to. Le pridno na delo vsi, ki čutite potrebo enotnega delavskega pokreta. V delu je rešitev in zmagala!«

V delu, s. Krušič, ne v tajnih paktih in ne v korupciji! Kdor se pri nas boji progresivnega davka in pravilnika, nam vsak smrdi! Kdor se pa boji napadov, nam smrdi dvakrat, Mi ne bomo napadali samo zunanje, ampak tudi notranje nasprotnike, zlasti pa vse voditelje, ki se boje javnosti. Kar se hoče skrivati, je vse od — hudiča!

Za enotnost delavskega pokreta.

Živimo v času, ko vlada brezobzirni teror in politična reakcija, ki jemlje dan za dnevom delavstvu še one male politične pravice, ki si jih je potom dolgoletne, truda polne borbe izvojevalo s svojimi enotnimi organizacijami. To je čas, ko kapitalisti in njih hlapi orjunaši pod zaščito sedanje vladajočega razreda nemoteno naskakujejo zadnje ostanke delavskih pravic, ko brezposelnost meče na stotine delavskih družin na cesto, v lakoto in obup, podjetniki znižujejo delavske plače in podaljšujejo delavni čas.

Delavstvo od dneva do dneva bolj izgublja vpliv na svoje socialne zavode, bolniške blagajne, bratovske skladnice, nezgodne zavarovalnice, ki so že skoro popolnoma v rokah meščanskega razreda, o starostnem zavarovanju še niti govoriti ne smemo, zakon o zavarovanju in zaščiti delavstva se od vladajočega razreda sabotira in pretvarja z raznimi odloki in pravilniki. V raznih političnih zastopih je zadnji čas delavstvo skoro popolnoma brez vsakega odločujočega zastopstva, kar delavstvo težko občuti na svojih plečih, kjer se v teh zastopih dela vse proti delavskemu razredu in njegovim interesom.

Delavstvo vse to mirno gleda, kakor bi se njega ne tikalo, brez vsakega odpora in se kolje med seboj zavoljo posameznih oseb in paragrafov v pravilniku, kakor da bi bili paragrafi sredstvo za

osvobojenje proletariata, pri čemer pa naj nihče ne misli, da pravilnika ni potreba. Sodrug Bebel je dejal, ako je potreba varovati delavske interese, mora tudi socialist v 24 urah 24krat menjati svojo taktiko, če noče, da delavski razred v boju za svoje pravice, ne podleže. Vse to se pri nas ne upošteva tako, kakor bi se v takšnih razmerah, kakor mi živimo, moralo, ker vidimo neki bav-bav, ki ga ni, in če bi bil, bi bil za otroke, ne pa za organizirane delavce, popolnoma se pa pozablja na največjega sovražnika kapitalista, ki mu gre v takšnih momentih najbolj pšenica v klasje, da lahko dan za dnevom delavstvu višje obeša že itak mali košček kruha.

V tem znamenju se jo vršila v nedeljo 6. jul. t. l. v Del. domu v Trbovljah konferenca odborikov Soc. stranke Jugoslavije od kraj. pol. org. iz Hrastnika in Trbovelj, katera se je izrekla na podlagi navedenih dejstev, da zakliče soc. organiziranemu delavstvu Slovenije obeh smeri ob 12. uri, da je dovolj bratomornega boja, ki tira delavstvo v žrelo reakcije in suženstva. Izrek našega učitelja Karla Marksa: Proletarci vseh dežel, združite se, ni bil še nikdar tako potreben za delavstvo Slovenije, kakor je ravno sedaj, ko gotovo ni nobenega socialista, ki bi te potrebe ne čutil, in kdor jo čuti, je njegova sveta dolžnost, da dela na to, kolikor je v njegovi moči, da postane meso in kri. Zbog tega predlaga zborujoča konferenca soc. organiziranemu delavstvu Slovenije obeh smeri sledečo platformo za zedinjenje:

I. Pokrajinski pravilnik se ne vzdržuje v celoti, če bi bil ovira zedinjenju stranke. Pridružujejo se pa vse sporne točke v odločitvah skupnemu pokrajinskemu zboru, katerega sklepi so končno veljavni.

II. Vzlic temu, da je Slovenija razdeljena na dve oblasti, naj bo samo ena pokrajinska organizacija, z enim listom, ki naj bo po možnosti dnevnik. Ako pa ne bi bilo mogoče vzdržati dnevnika, naj se pa izdaja list trikrat na teden, četrtkova številka pa s podnaslovom (kot tednik za člane Kmet-ske delavske zveze.)

III. Kje naj list izhaja in ime lista naj določi pokrajinski zbor.

IV. Sestavi naj se po možnosti takoj iz obeh pokrajinskih zborov 6 članski paritetni odbor, ki ima nalogo da skliče skupni pokrajinski kongres, verificira mandate na podlagi obračunov in povprečnega števila članov obeh organizacij v mesecih aprilu, maju in juniju 1924.

V. Konferenca se izreka za sklicanje pokrajinskega zbora za dan 24. avgusta t. l. v Celje, če se za to izreče ena tretjina strankinih članov SSJ in KDZ in ena tretjina članov Soc. partije Jugoslavije.

VI. Pravico udeležbe na pokrajinski strankin zbor imajo: Delegati krajevnih org. obeh skupin ter vsi člani pokrajinskega odbora in kontrole obeh skupin. Vsak delegat ima toliko glasov, kolikor članov zastopa. Število članov se določi po povprečnem številu plačanih prispevkov eni ali drugi centrali za mesece, april, maj in junij.

VII. Pokrajinski zbor naj iz svoje srede izvoli strankino razsodišče, kojega naloga je, da na temelju dokazov pri politično razglašanih sodrugih obeh smeri razsodi, kaj in koliko njihovo delovanje stranki škoduje, ali ji je škodovalo, kakor tudi če morejo še nadalje ostati člani skupne stranke. Člani stranke se ne smejo preje v listu ali na shodih napadati, dokler strankino razsodišče ne izreče razsodbe, in dokler jih načelstvo ne izključi iz stranke.

VIII. Do strankinega zbora naj ostane vse pri starem, vendar se pa naj neha z osebnimi napadi v strankinem tisku obeh smeri, kakor tudi na shodih, piše in govori se naj več za zedinjenje.

S tem podaja zborujoča konferenca vsem kraj. pol. organizacijam obeh smeri, kakor tudi obema izvrševalnim odboroma predloge za zedinjenje, ter apelira na obeh strani, da oba odbora na svojih sejah, organizacije pa na svojih članskih sestankih o njej razpravljajo in svoje sklepe v listih objavijo, ker bo služilo za podlago sklicanja pokrajinskega zbora, kakor tudi za resnično zedinjenje socialističnega proletariata Slovenije. Istočasno apeliramo tudi na kraj. pol. organizacije. Neodvisne delavske stranke Jugoslavije, da tudi začno premišljevat o naših sklepih in o zedinjenju, ker je že skrajni čas, da se upostavi enotnost delavskega razreda napram enotno org. kapitalu. Proletariat je že premagal drugačne težave, pa bo premagal tudi to. Le pridno na

delo, vsi ki čutite potrebo enotnega delavskega pokreta. V delu je rešitev in zmaga!

Anton Verden s. r., Jože Tovornik s. r.,
Anton Podpečan s. r., Karel Malovrh s. r.,
Alojz Tanšek s. r., Anton Levstek s. r.,
Ivan Prodner s. r., Franc Teržan s. r.,
Jakob Štruc s. r., Ivan Polak s. r.,
Franc Kočar s. r., Leopold Majdič s. r.,
Franc Filač s. r., Ivan Breznik s. r.,
Ivan Domšek s. r., Ivan Krušič s. r.,
Jurjavec Edvard s. r., Avgust Tratnik s. r.

Trbovlje, dne 6. julija 1924.

Pa ne da bi kdo mislil, da se vsi tukaj podpisani s Krušičem strinjajo! Še hranilno vlogo je poslal eden izmed njih, „da po svoji moči prispeva za napredek“. Iz Hrastnika in Trbovelj skupaj ima „Sloga“ po zaslugi Krušičevega dela že dve hranilni vlogi, eno za 10, drugo za 25 Din. Zdaj bodo delavci bolj mislili in manj čakali na Krušičevo „delo“, ki je bilo naperjeno le proti „Napreju“ in „Slogi“, ne pa proti kapitalizmu!

Boj za konsolidacijo.

[Kmet in delavec, spametujta se!]

Delavci zaslužijo čim dalje manj, delajo pa čim dalje več ur na dan. Njih prehrana je čimdalje bolj pomanjkljiva, zlasti pa imajo vedno manj časa in sredstev za duševno prehrano, za svojo izobrazbo. Zlasti velja to za kmetško ljudstvo...

Lenuhi pa goljufajo in kradejo vedno bolj nemoteno. vedno večje kapitale spravljajo v svoj žep, vedno več potratnosti si privoščijo in čim dalje bolj se bližamo cenzarskemu imperializmu, ki je vladal v Jezusovih časih: Cesar v Rimu je bil prvi imperator. njegovo je bilo vse, po njegovi volji se je godilo vse, in kadar mu je bilo dolgčas, je dal poloviti par ljudi in jih poslal v cirkus, da so se njemu in njegovim prilizovalcem na čast bodisi tepli med seboj, bodisi borili z divjimi zverinami, bodisi postavljali križe in se dali nanje pribijati, bodisi kako drugače skrbeli za zabavo cesarja, ki je bil tako popoln božji namestnik, da je imel priimek „božji“ [divinus]. Vse polno takih zabav so imeli in vedno nove so si izmišljali. Končno so imeli že tak cirkus, da ga je bilo mogoče potopiti pod vodo in izmišliti si novo serijo zabav. Če ne veste vsega tega, vprašajte naš boljši ženski svet, ki rad čita take storije, zvedeli boste toliko, da se vam bodo lasje ježili in da boste vprašali, kako je mogoče, zakaj se ni ljudstvo uprlo in zakaj ni poslalo imperatorja tja, kamor je on pošiljal tisoče in tisoče žrtev.

Da je bilo to nemogoče, je bila takrat enaka krivda ko zdaj, ko razni mali imperatorji gonijo narod na medsebojno klanje [Trbovlje itd.] ali pa če se o belem dnevu gode taki nečloveški umori, kakor n. pr. umor Fakina, Matteottija itd., ali pa pretepi, grožnje z revolverji in streljanjem itd., kar se zdaj dogaja skoro vsak dan.

Rimski cirkusi so pri najgrozovitejših mučenjih odmevali aplavz — narod je ploskal in „užival“ zabavo, ko je gledal na najrafiniranejšo muko so-ljudi. Enako nezavedni narod danes marsikje kriči „Živio Orjuna! Živio fašizem!“

Jezus je učil in socializem uči, da se da ta neumna beda in bedna neumnost odpraviti samo na ta način, če začne ljudstvo samo misliti in delati za svoje odrešenje. Dokler ljudstvo tega ne spozna in dokler tisti, ki so že spoznali, ne začnejo to tudi resnično izvrševati, je vse sanjanje o nebesih in o zmagi proletariata zastoj.

Zelo se motijo tisti, ki mislijo, da bodo kaj pomagali, če kričijo proti Orjuni: „Fuj Orjuna!“ S tem ni prav nič pomagano, pač pa se orjunaški nevedneži in zapeljanci še bolj razburjajo in še bolj divjajo in prav nevarno je, da ne podivjajo potem še drugi, da nastanejo novi splošni poboji, ki si jih veliki kapitalisti tako žele! Kdor hoče mir, mora biti povsem sam miren. Zlasti je to potrebno zdaj, ko je orjunitizem in fašizem povsod že tako v slabi luči, da nikakor ni več nevarna, če ga pustimo pri miru. Nevarno bi bilo le to, če bi postali tudi mi nasilni, da bi slavna gospa vlada mogla govoriti, da smo mi krivi, če je šla njena scarljasta hčerka Orjuna v svoji sveti jezi „malo predalet.“

Predvsem je treba miru. Potem je treba premišljevanje, da ne bomo neumni, potem je treba pa dela, da to izvršimo, kar smo za prav spoznali.

Vsi, ki to razumete, vstopite čimprej v organizacije in začnite sodelovati. Vse tiste pa, ki vam to odsvetujejo, češ, da so te organizacije še premajhne, nepodite kot edine ovirane in razbijače pravega delavskega napredka. Kajti organizacije ne bodo nikdar velike, če jih bojkotirate zato, ker so majhne. Pustite naj jih bojkotirajo tisti, ki se organizacij boje! Ne poslušajte jih pa, ko skušajo vam trpinom dopovedati, da boste zmagali, če ostanete neorganizirani!

Konsolidacija delavstva je v vaših rokah, če le boste vršili svojo dolžnost.

Proletarci!

Gostilne in kavarne, ki nočejo vašega lista, najbrž tudi vašega denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Razno.

POPER.

Te dni pregledujemo med naročniki, kateri so proletarskemu listu kaj dolžni, Marsikaj zanimivega in poučnega spozna človek pri takšnem delu. Mnogo je za proletarski razred naravnost porazno. Tu vam je n. pr. narodnik, ki je dolgoval listu par mesecev naročnine, enkrat si je zmisli, da mora tudi plačati in je plačal. Pa kako! Ne morda za vse mesece, temveč samo za zadnjega, za prejšnje pa — kakor da jih ni bilo. Misli si ta „proletarec“ najbrže tako, da naša uprava zaradi svojih pogostih sprememb in selitev nima evidence o že izvršenih in še ne izvršenih dolžnostih in da mu bo prejšnji dolg pozabljen pa odpuščen. Seveda, če bi sama pravica vladala na svetu, potem ne bi bilo treba socialističnega gibanja. In če bi bili vsi proletarci poštenji pa zavedni, bi tudi „Napreja“, naročnin in evidence ne bilo treba!

Pisati je težje nego misliti — za tistega namreč, ki hoče tako pisati, da bodo drugi njegovo misel razumeli. Kdor zna nekoliko nemščine, naj n. pr. poskusi prevesti ime „Zentrale Kommission zur Bekämpfung der Kinderobdachlosigkeit“ tako, da bo res povedalo to, kar hoče točno povedati. Pa to je en sam majhen nezapleten slučajček, ki se človeku pripeti pri pisanju. Koliko premišljevanja vzamejo vsak dan vsi takšni in še mnogo bolj komplicirani slučajji skupaj. Resnično, če bi hoteli vsi „Naprejevi“ čitatelji tako premisliti vsako besedo, kakor je bila zapisana, potem bi se mogoče ne moglo zgoditi, da kdo „Naprejev“ papir porabi recimo za zamašek pri vinski steklenici.

»Naroda« piše: »S klerikalci so solidarno in kompaktno glasovali vsi socialisti in komunisti.« — Tako komentira namreč poraz svoje stranke pri občinskih volitvah v Krškem. K temu dve naši besedi: socialistov v Krškem sploh ni, ker tu ni zavednega domačega proletariata. Tukaj bodo „socialisti“ šele takrat nastali, kadar bodo drugod skleda polne, da se bodo prišulili zraven. Komunisti so pa menda orjunaši postali.

Vladi je treba novih volilnih senzacij. Zato je „odkrila“ strašne reči o tajni komunistični agitaciji, protidržavne brošure — tiskane v klerikalni jugoslovanski tiskarni — tajne sestanke itd. itd. Vlada bo razpustila Neodvisno delavsko stranko. Teh senzacij potrebuje režim menda tudi za to, da bi ljudje ne gledali na tisto stran, kjer si bodo gospodje delili angleško posojilo. Pa je vse v redu: danes poje vladna palica z enim koncem po plečih nezavednega ljudstva; jutri bo pela ista palica z drugim koncem na nasprotno stran, drugi konec pa je debelejši.

Jugoslovanska tiskovna svoboda. Zagrebški „Hrvat“ poroča, da je policija uredništvu lista „Hrvatskega jedinstva“ v Varaždinu pisмено prepovedala list javno kolportirati, prodajati ga po trafikah, kakor tudi dostavljati ga v hiše. S tem se hoče varždinski policijski šef maščevati nad listom, ki je razkril neko njegovo korupcijsko zadevo.

Poročajo, da je naša vlada dobila na Angleškem posojilo 300.000 funtov šterlingov. Zato pa je morala posredovati dunajska Anglo-Austrian Bank. Torej Avstrijci imajo že sedaj več kredita kakor pa Pašić-Pribičevićeva Jugoslavija. Denar pa si bosta seveda zopet delila za volitve!

Hitler, znani vodja nemških fašistov, znan pa posebno po svojem zadnjem ponesrečenem puču v Monakovem [sedaj je zaprl], je odločil vodstvo te stranke, ki se razkrajja na vseh koncih in krajih. In miši jo zapuščajo.

Konferenca v Londonu po novejših poročilih vendar ne bo preložena. Macdonald je Herriota obiskal v Parizu.

Konferenca Mednarodne urada za delo je pred svojim zaključkom sprejela še s 73 proti 15 glasom dogovor glede odprave nočnega dela po pekarnah. Glede sprejema sovjetske Rusije v Urad bo nadaljnje korake napravil njegov svet.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Rusiji preti glad!

V Moskvi je izšla 800 strani debela knjiga „Narodno in državno gospodarstvo“, ki so jo izdale sovjetske oblasti. V tej knjigi je med drugim ugotovljeno, da je vojna z vsemi sledečimi revolucijami vred v Rusiji pobrala 4.053.000 ljudi, glad jih je pa do začetka tega leta pobral 5.200.000! Posledice zadnje gladovne katastrofe ni ljudstvo še niti oddaleč prebolelo. Že sama osrednja komisija za varstvo zapuščenih otrok sporoča, da je po vsej Rusiji 1.680.120 zapuščenih otrok, med katerimi je samo 149.000 nastanjenih po zavetiščih, in samo 490.000 jih dobiva hrano. To so sirote tistih kmetov, ki so pomrli ob času velike lakote, in že stega glad svoje smrtonosne roke zopet po ruskih kmetih! Sovjetski tisk izraža o tem od dne do dne večjo skrb, v Moskvi se vlada že posvetuje o ukrepih proti katastrofi. Ruske organizacije Rdečega križa so se že zbrale na konferenco. V raznih ozemljih vlada med ljudstvom že velika panika: kmetje prodajajo živino in imetje za kruh ter se preskrbujejo z žitom, že se izseljujejo proti jugu. Osrednje glasilo ruske komunistične stranke „Pravda“ je pisalo 21. junija: „Spomin na grozote 1921. leta se prebujajo ob znamenju nove suše, sedaj, ko je suša

že preteča, se polašča ljudi panika.“ Uradna poročila vele, da so žitni škodljivci neverjetna vročina in pomanjkanje dežja zelo slabo vplivali na žetev, marsikje jo grozijo uničiti. Bolj ali manj ugodno žetev je pričakovati samo v moskovskem industrijskem ozemlju in v osrednjih gubernijah. Nasproti temu pa je pričakovati najhujšega iz velikih ozemelj, ki že sama po sebi ne krijejo življenjskih potreb in pa iz ozemelj, ki so dajala prebitek. Celotnemu ozemlju na jugovzhodu preti popoln žetveni polom. Astrahanska in caricinska gubernija, nemško Povolžje, gubernije penska, permska, jekaterinburška itd. so radi vročinskega vala zelo trpele. Ista nevarnost preti glasom uradnih poročil Ukrajini, Krimu, največjemu delu Kavkaza in Turkestanu. Tudi iz dela Sibirije, ki je žitnica za Rusijo, prihajajo vznemirljive vesti. [Po „A. Z.“]

Strokovno gibanje.

JAVNO VPRAŠANJE

na člane krajevnega medstrokovnega odbora v Celju.

Celjski strokovničarji se čudimo, kaj je temu vzrok, da je zadnje čase Delavsko tajništvo v Vodniškovi ulici 3. ves dan nepretrgoma zaprto. Vemo res, da tajništvo Splošne delavske Unije s svojim tajnikom s. Leskoškom ni več v teh prostorih, še bolj pa vemo, da je bila prej v tajništvu za vsakega delavca vsaj prilika, da je dobil od funkcionarjev, s. Leskoška ali s. Böhma, vsaj kakšne informacije, česar od dne preselitve ni več. Toda s. Leskošek je sedaj po naših vsestranskih javnih informacijah samo še tajnik SDU, ker so strokovničarji pod okriljem g. Korena že imeli itak namero, da ga vržejo ven kot strokovnega tajnika.

Celjski strokovničarji se čutimo sedaj spet v nižjo klaso postavljene, kajti v Ljubljani imajo vse polno tajnikov, v Mariboru tudi, samo celjsko delavsko tajništvo je ves dan — zaprto. — Pri tem pa niti g. Franju Korenu ne pride na misel, da bi šel upravljat posle Leskoškove in Böhmove in pustil skrb za pekarno vsaj čez dan svoji ženi. Kolikor ga poznamo iz govoric celjskih „socialistov“, je za tajniška dela vendar zmožen, saj niso pri tej funkciji potrebne bogve kako debele blagajniške bukve. Če ne, si naj pa najame kakšnega pomočnika, se bo že našel kak brezposelni „šriharček“, s tem bo imel g. Koren spet priliko nekoga potegniti iz blata. Ampak, mislimo resno, kajti smo resnega mnenja, da so naši soldci, ki jih plačujemo za kvoto ljubljanski strokovni komisiji, toliko vredni, da nam dajo lahko zanje vsaj za vsako pošteno organizacijsko delo prepotrebne tajnika. Saj so ravnoistega kova oziroma tiska kakor tisti soldci, ki jih daje — Anton Kristan iz svojega Konsuma. — Celjski strokovničarji.

Vestnik „Svobode“.

»Svoboda«, podružnica Celje javlja, da je prenesla svoje poslovanje (čitalnico in tajništvo) iz gostilne „pri Jugoslovani“ v Gaberjih v Celje, v hotel „pri Kromi“ — dvorišče. Tem potom se tajništvo „Svobode“ zahvaljuje v imenu podružnice gospe Vrčkovnikov, ki je bila doslej tako naklonjena društvu in za darilo 30 Din. — Tajništvo.

Blagajnik celjske podružnice »Svobode« opozarja vse člane na sklep odborove seje z dne 25. maja: Članarina se ne bo pobirala več posamezno pri članih, ampak naj se vsak sam potruди k blagajniku vsako sredo in soboto od 6. do 8. zvečer in vsako nedeljo od 9. do 12. dopoldne, ko se bo nahajal v „Svobodinem“ tajništvu v hotelu „pri Kromi“, Ljubljanska c. 10, na dvorišču. Kdor bo tri mesece zaostal, ga bomo brez nadaljnega črtili iz članskega imenika.

Dopisi.

Zagorje. Na dan sv. Petra in Pavla je bila naša zagorska dolina vsa živa neumnih bachov, ki jih je zvalil glas božji s prižnic vseh sosednih far na blagoslovljenje novih zvonov. Z veliko parado so šli ponje, vozovi so bili ovenčani, velik spreved se je pomikal s postaje proti cerkvi. Ah, kako smo bili presenečeni, ko smo zagledali elegantno kočijo in v njej gospoda župnika v spremstvu gospoda župana, ki pripada Korunovemu socializmu! Lep je ta socialistični župan! Slabo si svojega prijatelja o socializmu učil, Čobal! To pa ste kerlici, zagorski Korunovci! Ste se gotovo naučili od dr. Periča. Pozdravljeni!

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27.— Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrž št. 252. Hrvatska.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

10. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1200